Rok XXIV. Nr. 3.

DZIENNIK URZĘDOWY

Rady Szkolnej Krajowej we Lwowie.

Redagowany w Radzie Szkolnej Krajowej.

Wydany dnia 10. marca 1920.

L. 130/pr.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Dyrekcyj państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich, szkół przemysłowych i zawodowych, Akademji handlowej we Lwowie i Krakowie oraz do wszystkich Rad szkolnych okręgowych na obszarze byłej Galicji, celem wykonania ustawy z dnia 27. stycznia 1920, Dz. p. p. Nr. 7, w sprawie przyznania nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego funkcjonarjuszom państwowym.

Według ustawy z dnia 27. stycznia 1920 Dz. pr. Rzp. P. Nr. 7 przyznano wszystkim czynnym osobom stanu nauczycielskiego i służbie państwowych zakładów naukowych jakoteż inspektorom szkolnym okręgowym nadzwyczajny dodatek drożyźniany począwszy od 1. stycznia 1920 aż do czasu uregulowania poborów służbowych, w procentach od zasadniczych miesięcznych uposażeń wraz ze wszystkiemi dotychczasowemi dodatkami drożyźnianemi.

Na podstawie rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy, wydanego przez Ministerstwo Skarbu z dnia 9. lutego 1920, a ogłoszonego w Monitorze Polskim Nr. 34 z dnia 12. lutego 1920 zarządzam, co następuje:

§ 1.

Przypisanie do wypłaty powyższego dodatku uskuteczni właściwa Kasa państwowa bez osobnej asygnaty na podstawie wykazu interesowanych, którym dodatek ten się należy. Wykaz ten należy sporządzić na dołączonym formularzu*) i przesłać go właściwemu Urzędowi podatkowemu (Filialnej Kasie krajowej) celem przypisania do wypłaty.

*) Formularz rozesłano już wszystkim Dyrekcjom i Radom szkolnym okręgowym.

Wykaz ten zawierać ma między innymi deklarację z powołaniem się na przysięgę służbową, że wszystkie daty zgodne są z prawdą. Deklaracja ta ma być podpisana własnoręcznie przez interesowanych i potwierdzona przez władzę, która ją przedkłada.

§ 2.

Za podstawę należności i wysokości miesięcznej tego dodatku należy wziąć odnosnie do stałych funkcjonarjuszów podstawowe dane z 1. każdego miesiąca, zaś co do pomocniczych względnie co do pobierających należytości służbowe z dołu, podstawowe dane z ostatniego dnia każdego miesiąca.

§ 3.

Przy oznaczeniu wysokości procentu mają być uwzględnione dzieci, które są na wyłacznem utrzymaniu osoby upoważnionej do pobierania dodatku, o ile one są w wieku poniżej lat 18-tu, o ile zaś są w wieku od lat 18 do 24 tylko wtedy, gdy zostanie udowodnione zaświadczeniem odnośnego Zakładu naukowego, że pozostają na studjach.

Upoważnieni do poboru tego dodatku powinni zatem zaświadczenie takie okazać Dyrekcji, Radzie szkolnej okręgowej przed lub przy podpisywaniu przepisanej deklaracji. Dzieci. które pobierają jakiekolwiek uposażenie ze Skarbu Państwa, nie mogą być w żadnym razie uwzględnione przy oznaczeniu wysokości procentu.

§ 4.

Podstawową kwotą do obliczenia dodatku winno być każdomiesięczne zasadnicze uposażenie danego funkcjonarjusza, t. j. miesięczne pobory wraz ze wszystkiemi dodatkami wojennemi względnie drożyźnianemi, a to odnośnie do państwowych nauczycieli i inspektorów szkolnych okręgowych na razie bez dodatku kwartalnego, zaś odnośnie do nauczycieli publicznych szkół powszechnych miesięczne pobory wraz ze wszystkiemi dodatkami wojennemi względnie drożyźnianemi, na razie bez równoważnika za mieszkanie, za grunt oraz za opał aż do nadejścia decyzji Ministerstwa W. R. i O. P., do którego w tej kwestji Rada szkolna krajowa już się odniosła. Przy wymiarze dodatku nie należy uwzględniać remuneracji za wszelkie funkcje *uboczne*, jak naprzykład za pełnienie obowiązków pomocnika kancelaryjnego, za wychowawstwo, za naukę przedmiotów nadobowiązkowych, o ile funkcje te spełniają osoby, posiadające poza pobieraną za nie remuneracją stałe miesięczne uposażenie ze Skarbu państwa, jakoteż nie należy na razie uwzględniać aż do nadejścia decyzji Ministerstwa W. R. i O. P. remuneracji za naukę w godzinach nadliczbowych.

§ 5.

Funkcjonarjuszy żyjących w separacji z żoną, uważa się pod względem wymiaru dodatku za żonatych wówczas, jeżeli są prawnie zobowiązani do utrzymywania żony, o ile ta nie zajmuje stanowiska upoważniającego ją do poboru dodatków, w przeciwnym razie traktuje się ich na równi z wdowcami.

§ 6.

Wdowy lub wdowcy bezdzietni, albo z jednem dzieckiem winni być traktowani przy wymiarze dodatku na równi z niezamężnymi lub nieżonatymi.

§ 7.

Mężatki, których mężowie jako osoby wojskowe otrzymują w myśl ustawy z dnia 12. czerwca 1919 dodatki na żony i dzieci, winny być traktowane przy wymiarze dodatku jak osoby niezamężne.

§ 8.

Do osób pobierających uposażenie ze Skarbu Państwa a stanowiących jedną rodzinę, mają zastosowanie postanowienia art. 3 i 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z 21. stycznia 1920 Dz. urz. Min. Skarbu Nr. 3 poz. 48, a mianowicie:

1. należy wyłączyć żonę funkcjonarjusza, jeśli jest uprawniona do poboru dodatku drożyźnianego i prowadzi z nim wspólne gospodarstwo domowe;

2. należy wyłączyć te dzieci, które są uprawnione do pobierania dodatku drożyźnianego bez względu na to, czy mają z głową rodziny wspólne gospodarstwo domowe lub nie;

3. jeśli z liczby członków rodziny wyłączoną zostaje żona, traktuje się męża pod względem wymiaru dla niego dodatku na równi z funkcjonarjuszami stanu wolnego (bezdzietnymi wdowcami), jeśli nie ma dzieci, lub jeśli dzieci te winny być wyłączone z liczby członków rodziny; w przeciwnym razie zaś traktuje się go na równi z wdowcami dzietnymi.

4. Wyłączenie jednego lub więcej dzieci z liczby członków rodziny powoduje niższy wymiar dodatku dla funkcjonarjuszów żonatych, wdowców i wdów tylko wówczas, gdy pozostała liczba dzieci, które mają być przy wymiarze uwzględnione, jest mniejszą od ilości uzasadniającej dotychczasowy wyższy wymiar dodatku.

§ 9.

Co się tyczy dodatku sejmowego, przyznanego czynnym funkcjonarjuszom ustawą z 28. lipca 1919 Dz. pr. Rzp. P. Nr. 63 poz. 367, który po myśli reskryptu Minist. Skarbu z 26. stycznia 1920 L. 10237 S. III. należy się interesowanym w wymiarze oznaczonym w art. 2 powyższej ustawy w walucie markowej, zarządzam, na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z 13. lutego 1920 Nr. 14562/20 S. III, aby ten nadzwyczajny dodatek drożyźniany począwszy od 1. lutego 1920 wymierzono i wypłacano uprawnionym w walucie markowej (bez jakiegokolwiek przerachowywania).

§ 10.

Jeżeli z obliczenia i przy wypłacie kwoty w markach wypadną także fenigi, należy kwoty w fenigach uzupełnić do jednej marki.

§ 11.

Wykaz zawierający deklaracje i własnoręczny podpis interesowanych należy ściśle zbadać ewentualnie sprostować, poczem zaopatrzyć klauzulą:

> „Wymiar nadzwyczajnych dodatków drożyźnianych po myśli ustawy z 27. stycznia 1920. Dz. pr. Rzp. P. Nr. 7 sprawdziłem i uznałem jako zgodny z przepisami“

tudzież własnoręcznym podpisem i pieczęcią urzędową, a następnie przesłać właściwemu Urzędowi podatkowemu (Kasie) celem przypisania do wypłaty.

Dyrekcje (Kierownictwa) szkół średnich we Lwowie co do państwowych nauczycieli, a Rada szkolna okręgowa miejska we Lwowie co do nauczycieli publicznych szkół powszechnych przedłożą te wykazy wprost likwidaturom dotyczących funduszów w Radzie szkolnej krajowej.

§ 12.

Urzędy podatkowe (Kasy) otrzymują równocześnie polecenie, aby wstrzymały z końcem marca 1920 dalszą wypłatę zaliczek asygnowanych na rachunek tego dodatku reskryptem Rady szkolnej krajowej z 10. lutego 1920 L. 101/pr. a natomiast od 1. stycznia 1920 począwszy wypłacały pełny nadzwyczajny dodatek drożyźniany w sposób dotychczas praktykowany po potrąceniu zaliczek już wypłaconych.

§ 13.

Gdyby Dyrekcje (Rady szkolne okręgowe) miały wątpliwości co do procentowej wysokości przyznać się mającego dodatku drożyźnianego, należy danej osobie wymierzyć na razie dodatek w tej procentowej wysokości, jaką Dyrekcja (R. S. O.) uważa za właściwą, a sprawę jako wątpliwą przedstawić bezzwłocznie Radzie szkolnej krajowej do rozstrzygnięcia, nie wstrzymując jednak pod żadnym warunkiem ani interesowanej osobie ani innym osobom umieszczonym na wykazie wypłaty dodatku procentowego.

Gdyby u danego funkcjonarjusza zaszły w przyszłości zmiany, mające wpływ na wymiar nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego, należy również bezzwłocznie uwiadomić o tem dotyczący Urząd podatkowy (Kasę) celem przeprowadzenia obniżenia lub podwyższenia tego dodatku.

§ 14.

Odnośnie do zmian w stosunkach osobowych uzasadniających wysokość dodatku, jakoteż co do odpowiedzialności dyscyplinarnej względnie karno-sądowej za przekroczenie postanowień rozporządzenia wykonawczego Minist. Skarbu z 9. lutego 1920, mają analogiczne zastosowanie postanowienia art. 12, 13 i 14 rozporządzenia Minist. Skarbu Nr. 22 poz. 315.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 20. lutego 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 3400/IV.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj państwowych i prywatnych z prawem publiczności szkół średnich ogólno-kształcących w kraju, zawierający rozporządzenie w sprawie przyjmowania uczniów oraz wysokości opłat szkolnych.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego z dnia 19 września 1919 Nr. 14.827/S. II. Rada

szkolna krajowa wydaje następujące przepisy w sprawie przyjmowania uczniów oraz wysokości opłat w państwowych szkołach średnich ogólnokształcących.

I: W sprawie przyjmowania uczniów:

§ 1: Wpisy uczniów do *wszystkich* klas państwowych szkół średnich ogólnokształcących odbywają się z reguły raz w roku w miesiącu czerwcu, a to tak ze względu na higjenę wieku dziecięcego, jak i ze względu na konieczność wczesnego ustalenia ilości oddziałów w następnym roku szkolnym. Po wakacjach przyjmują Dyrekcje tylko w miarę wolnych miejsc w zakładzie.

§ 2: Egzamina wstępne do *wszystkich* klas odbywają się również w czerwcu, na początku zaś roku szkolnego tylko z ważnych powodów, n. p. stwierdzonej urzędowem świadectwem choroby. O zarządzeniu i wyniku egzaminów wstępnych *powakacyjnych* do wszystkich klas Dyrekcje zdają sprawę wraz z uzasadnieniem Radzie szkolnej krajowej. Dopuszczanie z ważnych powodów do egzaminów wstępnych do którejkolwiek klasy *w ciągu roku szkolnego* zastrzeżone jest w każdym poszczególnym wypadku Radzie szkolnej krajowej, która załatwiać będzie takie prośby po wysłuchaniu zdania właściwych Dyrekcyj.

Reprobowani przy egzaminach wstępnych do *którejkolwiek klasy* mogą przystąpić do ponownego egzaminu *dopiero w następnym roku szkolnym*, dlatego Dyrekcje prześlą bezzwłocznie po każdym egzaminie wstępnym imienne wykazy reprobowanych Radzie szkolnej krajowej.

Wykazy te mają być sporządzone na luźnych kartkach (formatu połowy ćwiartki), z których każda zawierać będzie nazwisko i imię, datę i miejsce urodzenia *jednego* kandydata reprobowanego oraz klasę, do której zdawał egzamin wstępny.

§ 3: Do klasy pierwszej zdają uczniowie egzamin wstępny wedle norm, które będą ogłoszone osobno.

§ 4: Kandydaci, pragnący wstąpić do klasy drugiej wzgl. wyższej w państwowej szkole średniej ogólnokształcącej, winni zdać egzamin wstępny ze wszystkich przedmiotów nauczanych w klasach poprzedzających tę, do której się zgłaszają. Ważne świadectwa uzyskane dawniej z klas niższych mogą być uwzględnione w całości lub części wedle opinji komisji egzaminacyjnej.

Wolni są od egzaminu wstępnego uczniowie przechodzący z jednej szkoły państwowej średniej do innej tego samego typu, przy zmianie zaś typu składa się egzamin uzupełniający z przedmiotów nie uczonych

w szkole, z której uczeń się przenosi. Uczniów szkół prywatnych z prawem publiczności, jako też uczniów szkół państwowych, zgłaszających się do szkoły po co najmniej rocznej przerwie w uczęszczaniu do szkoły, z reguły należy poddawać egzaminowi wstępnemu.

Uwolnienia od tego egzaminu w całości lub w części zależeć będą od uznania Dyrekcji w porozumieniu z konferencją klasową.

§ 5: Rodzice względnie opiekunowie kandydatów nowo zgłaszających się składają w terminie oznaczonym przez Dyrekcję:

a) kartę wpisową na specjalnym druku,

b) metrykę kandydata,

c) świadectwo rewakcynacji nie dawniejsze, jak z przed 2 lat,

d) taksę za egzamin wstępny i opłatę egzaminową (§ 8 i 9), które raz wpłacone nie podlegają zwrotowi,

e) świadectwa szkolne, jakie kandydat posiada,

f) świadectwo moralności, o ile kandydat ukończył 14 rok życia,

g) świadectwo tożsamości, o ile Dyrekcja tego zażąda.

§ 6: Do klasy pierwszej szkół średnich ogólnokształcących państwowych i prywatnych przyjmować się będzie odtąd młodzież, która w danym roku kalendarzowym kończy lat 10, a nieprzekroczy lat 12. do klas wyższych odpowiednio starszą.

Jeżeli w klasach są wolne miejsca można przyjmować uczniów starszych, nie więcej jednak niż o 2 lata od normy maksymalnej (§ 6 alin. 1), o ile są dobrze przygotowani i rozwinięci, przyczem przy równych danych pierwszeństwo mają młodsi. Wykaz uczniów przyjętych w wieku przekraczającym normę maksymalną, należy z umotywowaniem przesłać Radzie szkolnej krajowej.

Na prywatystów (stki) można przyjmować młodzież bez ograniczenia wieku.

Przekraczanie prawidłowej normy wieku (§ 6 alin. 1) niedopuszczalne jest przy pozwalaniu uczenicom prywatnym na hospitowanie nauki w zakładach męskich.

Przepis § 6 z wyjątkiem alinei 4 nie stosuje się do uczniów przyjętych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

II: W sprawie opłat w państwowych szkołach średnich ogólnokształcących:

§ 7. *Wpisowe* wynosi 15 M niezależnie od klasy. Uiszczają je wszyscy nowo przyjęci do szkoły.

§ 8: *Taksa za egzamin wstępny* (niezależnie od przepisanej opłaty na rzecz egzaminatorów) wynosi z wyjątkiem egzaminów wstępnych do klasy pierwszej 20 M, które przechodzą na rzecz Skarbu Państwa i mają być użyte na zakupno pomocy (środków) naukowych. Kwot tych Dyrekcje nie przelewają do Kasy państwowej, lecz wyrachowują się z ich użycia łącznie z wyrachowaniem się z użycia datków na środki naukowe, uiszczanych przez uczniów (§ 11).

§ 9: *Opłaty egzaminowe* przeznaczone w całości do rozdziału między egzaminatorów łącznie z dyrektorem wynoszą:

a) przy egzaminach wstępnych do klasy pierwszej 10 M od uczniów szkół powszechnych publicznych lub prywatnych z prawem publiczności, a 15 M od prywatystów;

b) przy egzaminach wstępnych do klasy drugiej względnie wyższych 35 M za okres jednego roku, a po 15 M za każdy dalszy rok tak, że łączna kwota, przypadająca do uiszczenia tytułem taksy za egzamin wstępny (§ 8) i opłaty egzaminowej (§ 9) przy egzaminie wstępnym n. p. do klasy szóstej wyniesie: $20\ M + 35\ M + 4 \times 15\ M = 115\ M$.

c) przy egzaminach prywatnych 40 M za półrocze;

d) przy egzaminach nadzwyczajnych dla oznaczonych celów jak ad b);

e) przy egzaminach dojrzałości uczniów publicznych i prywatnych (wszystkich, więc i tych, którzy byli uwolnieni od czesnego) 40 M, eksternistów 100 M.

§ 10: Uczniowie przechodzący z innych szkół średnich państwowych na zasadzie świadectwa, jako też dzieci nauczycieli szkół publicznych wszelkiej kategorji wolne są od opłat przepisanych w §§ 7 i 8.

§ 11: Wszyscy uczniowie składają przy wpisie corocznie prócz dobrowolnych datków na fundusz ubogich uczniów obowiązkowo kwotę 10 M jako datek na *fundusz środków naukowych* zakładu oraz 5 M jako datek na *fundusz gier i zabaw.*

§ 12: *Czesne za naukę* wynosi za półrocze 60 M. płatnych najpóźniej do 15. października, względnie 15 marca za pośrednictwem P. K. O. (w półroczu bieżącem do 15 kwietnia; uczniowie, którzy uiścili już czesne w wymiarze dotychczasowym, winni dopłacić różnicę w terminie oznaczonym t. j. do 15 kwietnia za półrocze drugie b. r. szkolnego).

Prywatyści i eksterniści winni czesne uiścić bezpośrednio przed przystąpieniem do egzaminów półrocznych, względnie rocznych, względnie wstępnych, przy tych ostatnich, o ile kandydat hospitował naukę w ciągu roku szkolnego.

§ 13: Od czesnego mogą być uwolnieni uczniowie publiczni, którzy:

a) zachowywali się przynajmniej dobrze;

b) nie okazali z końcem półrocza poprzedzającego w żadnym przedmiocie postępu niedostatecznego. (Uczniowie przechodzący do klasy wyższej ze stopniem „na ogół uzdolniony“ nie czynią więc zadość temu warunkowi);

c) w klasach IV—VIII okazali nadto przynajmniej w 3 przedmiotach obowiązkowych postęp lepszy, niż dostateczny;

d) wykażą niezamożność rodziców, względnie opiekunów, świadectwem należycie wypełnionem na specjalnym druku i potwierdzonem przez właściwą władzę duchowną i urząd gminny względnie starostwo.

Pod tymi samymi warunkami (z wyjątkiem punktu a) mogą być uwolnieni od czesnego także prywatyści (stki) w wypadkach zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie, n. p. w razie choroby nie pozwalającej na uczęszczanie do szkoły, czynnej służby wojskowej, a prywatystki w miejscowościach, nie posiadających średniej szkoły żeńskiej z prawem publiczności.

§ 14: Uczniowie kompetujący o uwolnienie od czesnego składają w Dyrekcji prośby do Rady szkolnej krajowej, która decyduje o uwolnieniu w całości lub połowie na podstawie wniosków grona nauczycielskiego.

Do podań mają być dołączone:

a) świadectwo szkolne ucznia z ostatniego półrocza;

b) świadectwo niezamożności rodziców*), względnie opiekunów ucznia;

c) ewentualnie do podań prywatystów inny dokument, n. p. świadectwo lekarskie lub dowód czynnej służby wojskowej. Dyrekcje odrzucają a limine podania spóźnione, nie czyniące zadość wymaganiom określonym w § 13 a), b), c) lub zaopatrzone w wadliwe świadectwa niezamożności, więc wystawione na nieprzepisanym druku, z daty wcześniejszej jak z przed roku, nienależycie (n. p. zbyt ogólnikowo) wypełnione względnie potwierdzone albo sfałszowane.

Podania odpowiadające wymaganiom wyżej określonym Dyrekcje przedkładają z załącznikami Radzie szkolnej krajowej wraz z protokołem konferencji i wykazem kompetentów, ułożonym w porządku klas, a w obrębie klas alfabetycznie. Wykaz ten winien być jak najdokładniej wypełniony co **do szczegółów istotnych**, a więc zawierać dane z świa-

*) Formularze świadectwa niezamożności (§ 13. d) są do nabycia w „Książnicy Polskiej T. N. S. W.“ Lwów, ul. Zimorowicza 17 w cenie 35 M za 100 egzemplarzy.

dectw szkolnych, (przy uczniach kl. IV—VIII należy wpisać obok ogólnego stopnia, z ilu przedmiotów obowiązkowych mają postęp lepszy, niż dostateczny), wyciąg z świadectwa niezamożności, wniosek grona (uwolnić w całości — w połowie — nie uwolnić) z podaniem stosunku głosów, ewentualnie uwagi grona.

Jako nieprzekraczalne terminy wnoszenia przez uczniów podań ustanawia się dzień 15 października i 15 marca.

§ 15: Dzieci nauczycieli wszelkich kategoryj szkół publicznych i prywatnych z prawem publiczności, urzędników i funkcjonarjuszy (służby) podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wojskowych polskich do stopnia kapitana włącznie, czynnych, poległych lub zmarłych w czynnej służbie, jakoteż uczniowie, którzy sami uczynili zadość powinności wojskowej lub są w czynnej służbie, wolni są od czesnego bez wnoszenia osobnych podań, o ile czynią zadość warunkom przepisanym w § 13 ust. a), b), c).

Klauzula w katalogach i na świadectwach odnosząca się do czesnego tej kategorji uczniów opiewać będzie: **od czesnego wolny w myśl § 15 rozp. Rady szkolnej krajowej z dnia 22 lutego 1920 L. 3400/IV.**

§ 16: Uczniowie przyjęci do którejkolwiek klasy na podstawie egzaminu wstępnego, a w wyjątkowych wypadkach także byli prywatyści, mogą uzyskać odroczenie uiszczenia czesnego, jeśli po upływie pierwszego okresu konferencyjnego czynią zadość warunkom § 13 względnie 15 Uwolnienie stanowcze następuje automatycznie na podstawie świadectwa uzyskanego z końcem półrocza.

§ 17: Uwolnienie raz przyznane przysługuje uczniowi bez wnoszenia ponownych podań do czasu ukończenia studjów w szkole średniej ogólno-kształcącej, o ile nie zmieni się żaden z warunków, od których uwolnienie zawisło (§ 13 względnie 15).

Ze względu na częściowo zmienione niniejszem rozporządzeniem (ust. *c)*, § 13) warunki uwolnienia oraz zmienione w ostatnich latach stosunki majątkowe rodziców wielu uczniów *znosi się niniejszem moc obowiązującą wszystkich ważnych w chwili obecnej uwolnień i zarządza ich rewizję.*

W tym celu winni uczniowie wnieść w terminie nieprzekraczalnym do 15 kwietnia 1920 w sposób określony w § 14 podania na ręce Dyrekcyj, a Dyrekcje przedłożyć je do 1 maja 1920 Radzie szkolnej krajowej również w sposób określony w § 14 niniejszego rozporządzenia.

Zarządzenie to nie dotyczy uczniów (nie) czyniących zadość warunkom określonym w § 15.

§ 18: Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia i równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy dotychczasowe w tym samym przedmiocie, o ile są sprzeczne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 19: Szczegółowe wskazówki dotyczące sposobu uiszczania czesnego przez uczniów i przelewania ich przez Dyrekcje do Kasy państwowej ogłasza się w osobnym reskrypcie z dnia 23 lutego 1920 L. 27 pr. Dz. urz. Nr. 3.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 22 lutego 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 27/pr.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich państwowych szkół średnich w sprawie uiszczania opłat szkolnych za pomocą czeków pocztowej Kasy oszczędności.

Ekspozytura Rady szkolnej krajowej w Krakowie okólnikiem z dnia 13. listopada 1918, L. 41/IV. poleciła Dyrekcjom szkół średnich, aby pobierały czesne w gotówce, a zebrane w ten sposób kwoty używały n a r a z i e na opędzanie niezbędnych kosztów zarządu.

Zarządzenie to podyktowane było ówczesnemi stosunkami. - Po myśli reskryptów Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego z dnia 2. grudnia 1919, L. 74. (og. zb. okóln. 166) w sprawie wydatków i dochodów państwowych Rada szkolna krajowa powyższy okólnik unieważnia i poleca, aby Dyrekcje pod żadnym warunkiem nie przyjmowały bezpośrednio od uczniów opłat szkolnych w gotówce, lecz doręczały uczniom obowiązanym do uiszczania tych opłat, czeki P. K. O. w Warszawie, którzy po uiszczeniu opłat winni „Dowód odbioru“ oddać Dyrekcji Zakładu.

Dyrekcje zaś obowiązane są dołączyć te „Dowody odbioru“ do rachunków z opłat szkolnych wraz z „Dowodami złożenia“, które otrzymają razem z wyciągiem z konta z P. K. O. w Warszawie.

Kwoty będące na koncie P. K. O. uzyskane z opłat szkolnych należy jako przychody państwowe przelać bezwarunkowo do Krajowej Kasy Skarbowej we Lwowie, a dowód przelania dołączyć również do rachunków z opłat szkolnych, przedkładanych Radzie szkolnej krajowej regularnie z upływem każdego półrocza.

Sposób przelania odnośnych kwot jakoteż postępowanie w obrocie czekowym P. K. O. uwidoczniono dokładnie w „Postanowieniach o obrocie czekowym P. K. O. w Warszawie“, które Dyrekcje nabyć mogą bądź wprost z P. K. O. bądź też przez odnośne Urzędy pocztowe.

Kwoty pobrane już przez Dyrekcje tytułem opłat szkolnych bezpośrednio od uczniów w gotówce należy natychmiast pod osobistą odpowiedzialnością Dyrektorów (Kierowników Zakładów) złożyć w tamtejszym Urzędzie podatkowym (Kasie) zaznaczając wyraźnie, że pochodzą z opłat szkolnych.

Dowody złożenia tych kwot należy przedłożyć natychmiast Radzie szkolnej krajowej, o ile rachunki z opłat szkolnych zostały już złożone, podając jak najdokładniej datę i liczbę odnośnego sprawozdania, względnie dołączyć je do rachunków mających się przedłożyć.

Ze względu na powołany na wstępie reskrypt ministerjalny zabraniający bezwarunkowo bezpośredniego pokrywania wydatków z uzyskanych dochodów, poleca się również Dyrekcjom, aby wszelkie kwoty uzyskane względnie zebrane już z jakiegokolwiek tytułu (oprócz opłat szkolnych, co do których należy ściśle stosować wyżej przytoczone polecenie), które stanowią bezsprzecznie dochody państwowe (jak n. p. kwaterunkowe, uiszczone Dyrekcjom przez Władze wojskowe tak polskie jak i innych państw za używanie budynków szkolnych na cele wojskowe lub zwroty poborów, remuneracje etc.) złożyły natychmiast pod osobistą odpowiedzialnością Dyrektorów (Kierowników zakładów) w tamtejszym Urzędzie podatkowym podając wyraźnie, z jakiego tytułu zostały uzyskane (zebrane).

Dowody złożenia poszczególnych kwot należy przedłożyć bezzwłocznie Radzie szkolnej krajowej co do każdego funduszu osobnym wyczerpującym sprawozdaniem, a na przyszłość donosić o każdem uzyskaniu państwowych dochodów Radzie szkolnej krajowej celem wydania polecenia Urzędom podatkowym pobrania odnośnych kwot od Dyrekcji, za

kontrakwitem, który należy przesłać Radzie szkolnej krajowej z powołaniem się na wydane polecenie złożenia.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 23. lutego 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 6711/III.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich państwowych seminarjów nauczycielskich na terenie Małopolski, w sprawie opłat szkolnych i taks egzaminacyjnych.

Prezydjum Rady szkolnej krajowej z mocy posiadanych pełnomocnictw wydaje następujące zarządzenia prowizoryczne, które będą obowiązywały aż do ewentualnego uregulowania sprawy drogą późniejszego rozporządzenia ministerjalnego:

1. Przyjmowanie uczniów (uczenic) do seminarjów nauczycielskich łącznie z klasami przygotowawczemi i szkołą ćwiczeń odbywa się w zasadzie raz w roku przed głównemi ferjami. Dyrekcja może ustanowić dodatkowy termin zapisów po wakacjach w miarę wolnych jeszcze miejsc, ze względu na ustanowioną nieprzekraczalną ilość uczniów. Bliższe warunki co do przyjęcia do klasy przygotowawczej i na kursa seminarjów nauczycielskich zawarte są w §§ 13, 18, 19 i 20 statutu organizacyjnego. Co do warunków przyjęcia do szkoły ćwiczeń obowiązują ogólne normy wydane dla szkół powszechnych. Liczbę uczniów w klasie przygotowawczej, na kursach seminarjum i w szkole ćwiczeń ustalają postanowienia § 4. statutu.

2. Każdy uczeń (uczenica) przyjęty na kursa, do klasy przygotowawczej lub do szkoły ćwiczeń składa jednorazowo wpisowe w wysokości 5 M względnie 7 K, które wpływają do funduszu na środki naukowe seminarjum. Uczniowie, przechodzący z jednego seminarjum (szkoły ćwiczeń) do innego, są wolni od uiszczania wpisowego w nowym zakładzie. Wpisowe w ogródkach dziecięcych wynosi jednorazowo 3 M względnie 4 K. Zebrane pieniądze wpływają do funduszu na środki naukowe tego ogródka.

3. Za egzamin wstępny do klasy przygotowawczej (§ 13 statutu) i na kurs pierwszy seminarjum nauczycielskiego pobiera się po myśli okól-

nika z dnia 16. sierpnia 1919 L. 2429/III taksę egzaminacyjną w wysokości 7 M względnie 10 K. Za takiż egzamin na kurs II., III. i IV. (§ 20. statutu) w myśl okólnika z dnia 12. kwietnia 1919 L. 531/III taksę w wysokości 21 M względnie 30 K.

4. Taksy egzaminacyjne przypadają na rzecz członków Komisji egzaminacyjnej i dyrektora zakładu; przepisy tyczące się rozdziału taks według normy określonej w § 90 al. 12 statutu mają zastosowanie także przy powyższych egzaminach. Komisjom egzaminacyjnym przysługuje w porozumieniu z dyrektorem zakładu prawo uwalniania uczniów niezamożnych od przepisanej taksy w całości lub w części.

5. Za każde dziecko przyjęte do państwowej szkoły ćwiczeń pobiera się opłatę za naukę po 7 M względnie 10 K za półrocze. Opłata w ogródkach dziecięcych wynosi po myśli okólnika z 3 listopada 1919 L. 3966/III 1 M 50 f względnie 2 K miesięcznie.

Opłata za naukę (w szkole ćwiczeń i ogródku dziecięcym) jest własnością Skarbu Państwa i złożyć ją mają dyrektorowie zakładu na podstawie osobnych kwitarjuszów z końcem każdego roku szkolnego za kontrakwitem w Urzędzie podatkowym (krajowej Kasie skarbowej, filjalnej Kasie krajowej) i donieść o tem Radzie szkolnej krajowej, dołączając dokładne zestawienie rachunków i kontrakwity.

6. Z pobranego wpisowego należy prowadzić dokładną ewidencję i przedkładać z końcem każdego roku szkolnego udokumentowane rachunki, osobno dla kursów i klasy przygotowawczej, a osobno dla szkoły ćwiczeń i ogródka dziecięcego.

7. Uczniowie (uczenice) państwowych szkół ćwiczeń, którzy w ostatniem zawiadomieniu szkolnem (za ostatni kwartał) uzyskali ze wszystkich przedmiotów postęp przynajmniej dostateczny, a z zachowania się notę przynajmniej dobrą, mogą ubiegać się o uwolnienie od opłaty za naukę.

8. Rodzice (opiekunowie), starający się o uwolnienie dziecka od opłaty, wnoszą do Dyrekcji zakładu podania wolne od stempla, dołączając ostatnie zawiadomienie szkolne, świadectwo niezamożności wydane przez Urząd gminny a potwierdzone przez Starostwo, (we Lwowie i w Krakowie wydane przez Komisarjat), stwierdzające ilość członków rodziny ucznia, zatrudnienie rodziców, ich stosunki majątkowe i zarobkowe, oraz okoliczność, czy przez złożenie opłaty szkolnej ponieśliby uszczerbek w środkach utrzymania rodziny.

9. Uchwały w sprawie uwolnienia zapadają na konferencji gron nauczycielskich. Przy uwolnieniu od opłaty szkolnej decyduje stopień niezamożności rodziców względnie opiekunów ucznia, a przyznaje go Rada

szkolna krajowa. W pierwszym kwartale może uczeń otrzymać tylko odroczenie uiszczenia opłaty do końca kwartału, a decyzja ostateczna następuje na podstawie oceny postępu ucznia z końcem kwartału według przedłożonego świadectwa szkolnego.

10. Uwolnienie raz przyznane przysługuje uczniowi bez wnoszenia dalszych podań aż do czasu opuszczenia szkoły, o ile jego postępy w nauce i zachowanie się oraz stosunki majątkowe rodziców (opiekunów) pozostają bez zmiany. W razie przeciwnym jest obowiązkiem Dyrekcji zakładu pobierać opłatę.

11. Dzieci nauczycieli szkół powszechnych, prywatnych i publicznych, nauczycieli państwowych i prywatnych szkół średnich (liceów), urzędników pozostających na etacie Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego, wojskowych polskich w czynnej służbie, oraz dzieci po poległych i zmarłych w służbie wojskowej — o ile czynią zadość warunkom w ustępie 8. ustanowionym — są wolne od opłaty czesnego za naukę tak w szkołach ćwiczeń jakoteż i w ogródkach dziecięcych.

12. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od 1. lutego 1920.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 10. lutego 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 23/pr.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich, akademji handlowej oraz państwowych szkół przemysłowych i zawodowych w sprawie przejęcia zarządu budynków i placów państwowych przez Ministerstwo robót publicznych.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa robót publicznych z 25. października 1909 Nr. 111—1304 objęła z dniem 1. stycznia 1920 Sekcja techniczna Namiestnictwa zarząd wszystkich budynków i placów państwowych. Dyrekcje Zakładów szkolnych mają odtąd w sprawach robót około konserwacji państwowych budynków szkolnych zwracać się do Kierownictwa okręgów budowniczych względnie Oddziałów budowniczych przy Starostwach, które zajmą się dalszem zarządzeniem tych robót w miarę udzielonych im przez Sekcję techniczną Namiestnictwa

kredytów. Co do budynków znajdujących się we Lwowie, mają zarządy tych budynków na razie aż do dalszego zarządzenia w sprawach tyczących się zarządu gmachów państwowych odnosić się bezpośrednio do Sekcji technicznej Namiestnictwa.

Odnośnie do robót, które mają być wykonane według postanowień kontraktowych w wynajętych lokalnościach prywatnych kosztem Państwa, mają Dyrekcje jak dotąd przedkładać kosztorysy zbadane i zatwierdzone przez Okręgi budownicze Radzie szkolnej krajowej prosząc o udzielenie kredytu.

Wreszcie zwraca się uwagę, że budynki będące własnością poszczególnych gmin, które zostały oddane na bezpłatne pomieszczenie szkół, nie należą do kategorji budynków państwowych, ich konserwacja należy do odnośnych gmin, a o ile Skarb Państwa miałby własnym kosztem wykonać jakie roboty, należy starać się o udzielenie kredytu, podobnie jak co do najętych lokalności, w Radzie szkolnej krajowej.

Wyjątek stanowią budynki gimnazjalne w Drohobyczu, Sanoku i Sokalu, których intabulacja na rzecz Skarbu Państwa jest w toku.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 15. stycznia 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 2888/IV.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich państwowych, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych i handlowych w kraju, o sposobie przedkładania próśb nauczycieli o urlopy z wnioskami co do zastępstwa.

Poleca się Dyrekcjom ponownie z całym naciskiem, aby do wszelkich podań nauczycieli o urlopy dołączały bezwarunkowo wnioski o sposobie zastępstwa za proszącego o urlop, oraz aby zawsze dołączały wykaz, czy, ewentualnie kiedy i jak długo oraz na mocy których rozporządzeń petent już korzystał z urlopu.

Wobec zupełnego braku podań o suplenturę, Dyrekcje szkół średnich we Lwowie i w Krakowie zechcą przedkładać ewentualne wnioski w spra-

wie mianowania suplentami znanych im kandydatów z ukończonemi studjami filozoficznemi.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 19. lutego 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 3235/IV.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich państwowych i prywatnych, szkół przemysłowych i akademij handlowych, w sprawie ogłaszania drukiem sprawozdań rocznych.

Ponieważ jedna z Dyrekcyj zrozumiała okólnik tutejszy z dnia 13. stycznia b. r. L 807/IV tak, jakoby zawierał bezwzględny nakaz ogłaszania drukiem rocznych sprawozdań Dyrekcyj, wyjaśnia się dodatkowo, że Rada szkolna krajowa takiego polecenia wcale nie wydaje, lecz ze względu na bardzo wielkie koszta druku i papieru utrzymuje w mocy obowiązujące dotychczas przepisy, któremi polecono ograniczać druk sprawozdań do części urzędowej, a nawet zezwolono na chwilowe zaniechanie publikacji programów szkolnych.

Wobec tego jednak, iż mimo tych postanowień wiele Dyrekcyj, osobliwie prywatnych szkół średnich, ogłasza drukiem sprawozdania, których znaczną ilość stwierdzili wizytatorowie w kancelarjach Dyrekcyj, przeto Rada szkolna krajowa wydała przytoczony okólnik z pobudek w nim wyrażonych.

Polecenie zawarte w reskrypcie L. 807/IV należy zatem rozumieć tak, że Dyrekcje mają rozsyłać sprawozdania, o ile je ogłaszają drukiem.

Przy sposobności poleca się, aby Dyrekcje w archiwach swoich starannie przechowywały p i s a n e dokładne kroniki z przełomowych lat wojny światowej jako cenny materjał dla ewentualnych późniejszych publikacyj i badań naukowych.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 20. lutego 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 3234/IV.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich w kraju, w sprawie cenzury z historji powszechnej w klasie VII.

Cenzurę z historji powszechnej, której materjał naukowy kończy się w I. półroczu klasy VII., należy uwidocznić w świadectwie rocznem. Ta nota ma znaczenie równorzędne z cenzurami innych przedmiotów nauki i wpływa zarówno na ogólny postęp celujący, jak i niedostateczny.

Uczniom jednakowoż, którzy w półroczu pierwszem otrzymali tylko z samej historji powszechnej cenzurę niedostateczną, zezwala się na powtórzenie egzaminu z tego przedmiotu najpóźniej w sześć tygodni po rozpoczęciu drugiego półrocza.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 19. lutego 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

L. 3017/IV.

O k ó l n i k

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Dyrekcyj szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i szkół zawodowych w kraju, w sprawie wydawnictwa Polskiego Towarzystwa krajoznawczego »Ziemia«.

Polskie Towarzystwo krajoznawcze w Warszawie, ulica Karowa 31, wznowiło po czteroletniej przerwie wydawnictwo poświęcone opisowi Ziemi ojczystej p. t. „Ziemia".

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 12 stycznia 1920 Nr. 191/S. II., uznając doniosłość tego wydawnictwa jako środka pomocniczego przy nauczaniu geografji i historji ojczystej zaleca Dyrekcjom, aby poparły powyższe wydawnictwo wśród gron nauczycielskich i uczniów oraz zachęcały ich usilnie do korzystania z niego w jak najszerszej mierze, a to celem dokładniejszego zapoznania się z ziemią ojczystą i rozpowszechnienia ideji krajoznawczej wśród ogółu nauczycieli i młodzieży szkolnej.

Rada szkolna krajowa zaleca ze swej strony Dyrekcjom zaprenumerowanie z funduszów na środki naukowe po jednym egzemplarzu dla

biblioteki nauczycielskiej i biblioteki uczniów ewentualnie także dla czytelni uczniów.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 20. lutego 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

L. 3065/IV.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych, Rad szkolnych okręgowych oraz Naczelnej Komendy skautowej we Lwowie, w sprawie ulg taryfowych dla wycieczek szkolnych.

Sekcja II. Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego podała do wiadomości okólnik warszawskiej Dyrekcji kolei państwowych (wydział handlowy) z dnia 25 czerwca 1919 Nr. 120/25, obowiązujący na wszystkich kolejach państwowych b. zaboru rosyjskiego oraz kolejach dojazdowych dyrekcji warszawskiej.

Ulgi taryfowe dla wycieczek szkolnych:

1. Wychowańców — bez różnicy płci i wieku — wszelkich zakładów naukowych publicznych lub prywatnych, którym przyznane są prawa zakładów naukowych publicznych, jak również towarzyszący im personal nauczycielski, przewozi się przy wspólnych, pod nadzorem nauczycielskim urządzonych wycieczkach w ilości conajmniej 10 osób, bez względu na odległość, w wagonach klasy III. pociągów osobowych lub mieszanych objętych rozkładem jazdy za połowę normalnej opłaty.

2. Dla każdych dwóch uczniów w wieku poniżej lat 10 wydaje się jeden bilet za połowę normalnej opłaty taryfowej.

3. Przy wycieczkach wychowańców szkół powszechnych oraz średnich zakładów naukowych, na każdych 10 uczniów, biorących udział w wycieczce, jednego niezamożnego ucznia przewozi się bezpłatnie.

4. Na każdych 10 wychowańców można przewozić za opłatą zniżoną co najwyżej jedną osobę z personalu nauczycielskiego w charakterze nadzorczym.

5. Właściwa władza szkolna winna pisemnie przynajmniej na 24 godziny przed wyjazdem zawiadomić stację wyjazdu o zamierzonej wycieczce z przytoczeniem celu podróży, dnia wyjazdu, stacji przeznaczenia, ilości uczestników wycieczki i pociągu, z którego mają zamiar korzystać.

6. Zawiadomienie, o którem wyżej, powinno być ostemplowane przez kasę biletową i przy wydaniu biletów zwrócone przewodnikowi wycieczki, który okazywać je ma przy kontroli biletów, zaś przy ukończeniu podróży oddać łącznie z nimi.

7. Powyżej przytoczona ulga może być również przyznana:

a) nauczycielom i nauczycielkom szkół powszechnych na podstawie zaświadczeń właściwych władz szkolnych przy zbiorowych wycieczkach wakacyjnych, oraz

b) terminatorom, biorącym udział w wycieczkach wychowawczych, urządzanych przez przytułki, bursy, lub stowarzyszenia rzemieślnicze, następnie związkom sokolskim, harcerskim i sportowym młodzieży i innym związkom mającym na celu opiekę nad młodzieżą, przy urządzanych przez te związki wycieczkach wychowańców w towarzystwie personalu nadzorczego.

W tych wypadkach winno być uprzednio wyjednane u Dyrekcji kolejowej, w obrębie której leży stacja wyjazdu, zezwolenie na zastosowanie ulgi na podstawie podania z dołączeniem ustawy Związku lub Towarzystwa urządzającego wycieczkę. Po uzyskaniu zezwolenia winno nastąpić co do danej wycieczki zgłoszenie według punktu 5.

8. Dyrekcjom kolejowym przysługuje prawo, w razach wyjątkowych, odmawiać ulg dla podobnych wycieczek zbiorowych ze względu na warunki ruchu.

Do okólnika tego dołączyła warszawska Dyrekcja koleji państwowych następujące wyjaśnienie:

1) Punkt 2 przepisów „B. Dla wycieczek szkolnych" należy rozumieć w ten sposób, że każdy uczeń lub uczenica w wieku poniżej lat 10 korzysta z 75% ulgi.

2) W zawiadomieniu, przewidzianem w punkcie 5 tychże przepisów, władza szkolna winna wskazać oddzielnie ilość uczni według kategorji przysługujących im ulg, jak również i personalu nauczycielskiego, korzystającego stosownie do punktu 4, przepisów z 50% zniżki.

3) Zaświadczenie winno być przedłożone kasie kolejowej w dwóch egzemplarzach, która po ostemplowaniu zatrzymuje jeden egzemplarz i przedkłada go następnie Wydziałowi dochodów, drugi zaś wydaje wraz z biletami jako dowód dla okazywania przy kontroli biletów, oraz dla okazania go kasie stacji docelowej przy nabyciu biletów na powrotną drogę.

Egzemplarz ten kasa stacji powrotu zaopatruje w drugi stempel z powrotu i zwraca dla okazywania przy kontroli i oddania łącznie

z biletami po ukończeniu podróży, przyczem przy nabyciu biletów na powrotną drogę obowiązuje porządek przewidziany wyżej przy nabyciu biletów na stacji wyjazdu tj. prócz ostemplowanego zaświadczenia lub zamówienia winien być przedstawiony i drugi egzemplarz jako dowód usprawiedliwiający przed Wydziałem dochodów wydania biletów ulgowych.

O tem należy zawiadomić organizatorów wycieczek szkolnych, które tą drogą rozszerzyć się łatwiej winny na wszystkie ziemie Rzeczypospolitej.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 8. lutego 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński w. r.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego przyznał Kazimierzowi Bruchnalskiemu, krajowemu inspektorowi szkół, w uznaniu jego wybitnych zasług na polu organizacji szkolnictwa V. klasę rangi.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego przyznał ks. Stanisławowi Karbowskiemu inspektorowi szkolnemu okręgowemu w Wadowicach VII. klasę rangi.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował profesora gimnazjum w Brodach Franciszka Niewolaka dyrektorem tego zakładu.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował kierownika gimnazjum II. w Stanisławowie, profesora Juljana Latkowskiego, dyrektorem szkoły realnej w Stanisławowie.

Rada szkolna krajowa nadała ks. Józefowi Martynkowi, profesorowi gimnazjum w Gródku Jagiellońskim, posadę nauczycielską w gimnazjum w Stryju.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór:

ks. dr. Eustachego Jełowickiego na duchownego członka obrz. łać., Wojciecha Majera na delegata Rady gminnej i Samuela Goldblatta na reprezentanta religji izraelickiej do Rady szkolnej okręgowej w Trembowli;

ks. Józefa Niewodowskiego na duchownego członka obrządku łać. do Rady szkolnej okręgowej w Krośnie;

ks. Djonizego Nestajki na duchownego członka obrządku gr. kat. do Rady szkolnej okręgowej w Buczaczu;

Adama Konopki na delegata Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej zamiejskiej w Krakowie;

ks. Kazimierza Momockiego na duchownego członka obrządku łać. do Rady szkolnej okręgowej w Bóbrce;

ks. Włodzimierza Durkota na duchownego członka obrządku gr. kat. do Rady szkolnej okręgowej w Jaśle.

Rada szkolna krajowa wyznaczyła:

Jędrzeja Komplikowicza, dyrektora szkoły wydziałowej męskiej w Trembowli. na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Trembowli:

Franciszka Szewczyka nauczyciela szkoły męskiej w Bóbrce na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Bóbrce;

Jana Matłachowskiego dyrektora gimnazjum w Drohobyczu, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Drohobyczu;

Andrzeja Stopkę dyrektora seminarjum nauczycielskiego męskiego w Kętach na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Białej.

Rada szkolna krajowa nadała posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

Józefowi Wierzbickiemu posadę dyrektora 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną w Wieliczce;

Walerjanowi Ścisławskiemu posadę w XXIV. 3-klasowej szkole wydziałowej męskiej im. Kochanowskiego w Krakowie;

Michałowi Mrozowi w 3-klasowej szkole wydziałowej męskiej im. Mickiewicza w Rzeszowie;

Ludwikowi Kalicińskiemu w 3-klasowej szkole wydziałowej męskiej im. Kopernika w Tarnowie;

Marjanowi Żmudzie w 6-klasowej szkole męskiej w Chrzanowie;

Marji Jakliczównie w 6-klasowej szkole żeńskiej w Jaworznie;

Stefanji Żołyńskiej w 6-klasowej szkole żeńskiej w Dolinie;

Stefanji Malikównie w 5-klasowej szkole żeńskiej w Przeworsku;

Karolowi Koziołowi w 5-klasowej szkole męskiej w Kolbuszowej;

Stanisławie Doroszównie w 5-klasowej szkole żeńskiej w Sokołowie;

Mieczysławowi Sroczyńskiemu posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły powszechnej męskiej im. Dietla w Krakowie;

Franciszkowi Młyńcowi posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły męskiej im. Kochanowskiego w Nowym Sączu;

Michałowi Gorczycy posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Przeciszowie wsi;

Wiktorowi Gatnikiewiczowi posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Libiążu wielkim;

Janowi Wątróbskiemu posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Lutczy;

Wiktorowi Fijasiowi posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Świątnikach Górnych;

Janowi Kucowi posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Jaworznie „na Pechniku";

Józefowi Stefańskiemu posadę nauczyciela w XLVI. 4-klasowej szkole powszechnej męskiej połączonej z wydziałową w Krakowie;

Piotrowi Boyowi w XXXIII. 4-klasowej szkole powszechnej męskiej w Krakowie;

Arturowi Kurzbauerowi w XLI. 4-klasowej szkole powszechnej mieszanej w Krakowie;

Romanowi Koziołowi w 4-klasowej szkole powszechnej połączonej ze szkołą wydziałową w Wieliczce;

Zofji Wątróbskiej w 4-klasowej szkole w Lutczy;

Piotrowi Kulawikowi w 4-klasowej szkole w Stryszowie;

Marji Pększycównie w 4-klasowej szkole w Regulicach;

Helenie Wnękównie w 4-klasowej szkole w Zembrzycach;

Marji Gałkiewiczównie w 4-klasowej szkole w Ryglicach;

Janowi Bełdowiczowi w 4-klasowej szkole w Muszynie;

Marji Styblowej w 4-klasowej szkole w Zalasiu;

Marji Grzybowskiej w 4-klasowej szkole w Harbutowicach;

Stanisławie Gatnikiewiczowej w 4-klasowej szkole w Libiążu wielkim;

Ludwice Babińskiej w 4-klasowej szkole w Roczynach;

Marji Grenikównie w 4-klasowej szkole w Gdowie;

S. Marji Sierosławskiej posadę nauczycielki kierującej 2-klasowej szkoły w Nowosiółkach.

Posady nauczycieli kierujących szkół 2-klasowych:

Stanisławowi Garszteckiemu w Przeciszowie „na Podlesiu"; Michałowi Tarańce w Wistowej; Józefowi Dziobie w Dworach I.; Józefowi Śliwińskiemu w Piotrowicach; Marjanowi Bieniowskiemu w Hucisku Jawornickiem; Stanisławowi Wikłaczowi w Filipowicach.

Posady nauczycielek szkół 2-klasowych:

Józefie Bursztynównie w Godowej; Janinie Skubównie w Ubieszynie; Zofji Koszałkowej w Tłuczani; Stanisławie Krzywackiej w Barwałdzie średnim; Ludmili Wawrykiewiczowej w Jaszczurowej; Annie Świątkowskiej w Myślachowicach.

Posady nauczycieli i nauczycielek szkół 1-klasowych:

Józefowi Piątkowskiemu w Mirocinie; Stanisławowi Wojnarowiczowi w Woli Seńkowej; Władysławowi Turzańskiemu w Tyrawie solnej; Franciszkowi Grzybowi w Strachocinie; Oldze Piekarskiej w Grąziowej; Władysławie Ciurkiewiczównie w Leszczawie dolnej; Piotrowi Siemaszkowi w Paportnie; Antoniemu Markowiczowi w Baryczce; Stanisławowi Delimatowi w Niewodnej; Aleksandrowi Jankowskiemu w Kobylu-Gródku; Władysławowi Drelinkiewiczowi w Brzezince.

Rada szkolna krajowa przeniosła:

Stanisławę Trojanowską nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Kwaczale na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Sułkowicach-Bolęcinie;

Józefa Łukasiewicza nauczyciela kierującego i Władysławę Łukasiewiczową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Mokrzyskach-Buczu na posady nauczycielskie w 4-klasowej szkole w Mszanie Dolnej;

Władysława Loebla nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Majdanie Sieniawskim na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Rączynie;

Włodzimierza Waśkowa nauczyciela 1-klasowej szkoły w Koniowie na równorzędną posadę w szkole w Suszycy wielkiej;

Józefa Karandyszowskiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Zalesiu na równorzędną posadę w szkole w Zalasowej;

Władysława Zawadę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Zalasowej na równorzędną posadę w szkole w Woli rogowskiej.

Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

Helenę Jabłońską nauczycielkę 5-klasowej szkoły żeńskiej w Sieniawie;

Jadwigę Czuleńską nauczycielkę 5-klasowej szkoły żeńskiej w Bohorodczanach;

Eleonorę Rudnicką nauczycielkę 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Czackiego w Krakowie;

ks. Marjana Borowiczkę nauczyciela religji rzym. kat. 4-klasowej szkoły im. św. Wojciecha w Krakowie;

Zofię Zawadzką nauczycielkę szkoły powszechnej im. św. Mikołaja w Krakowie;

Zofię Dutkiewiczównę nauczycielkę 4-klasowej szkoły powszechnej żeńskiej połączonej z wydziałową w Brzeżanach;

Stefanię Kolarzową nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Krzemienicy;

Władysławę Halawową nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Bieńczycach;

Marję Makowską nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Baryszu:

Franciszka Pańkowa nauczyciela 4-klasowej szkoły w Żółtańcach-Seredsilu;

Marję Kusiową nauczycielkę 4-klasowej szkoły w Komorowicach;

Mikołaja Drewnickiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Hoszowie;

Natalję Szopównę nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Baszni dolnej;

Herminę Sumarową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Zawadzie uszewskiej;

Franciszkę Mierzwińską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Maszkienicach;

Eugenję Bilińską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Olszaniku.

Zmarli:

Kajetan Staszkiewicz inspektor szkolny okręgowy w Kołomyi, zmarł dnia 13. lutego b. r. w 58. roku życia a w 39. roku służby;

Jan Baranowski nauczyciel 1-klasowej szkoły w Chomiakówce w okręgu kołomyjskim, zmarł w 33. roku życia a w 14. roku służby;

Zygmunt Bartel nauczyciel 1-klasowej szkoły w Pniakach w okręgu kałuskim. zmarł 29. stycznia b. r. w 35. roku życia a w 14. roku służby;

Władysław Belitzay nauczyciel 6-klasowej szkoły męskiej w Dolinie, zmarł dnia 8. stycznia b. r. 27. roku życia a w 8. roku służby;

Antoni Bober stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły w Tuligłowach w okręgu rudeckim, zmarł dnia 6. grudnia 1919 w 34. roku życia a w 15. roku służby;

Jan Bohaczyk stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Bartnem w okręgu gorlickim, zmarł 26 grudnia 1919 w 65. roku życia a w 26. roku służby;

Michał Capów stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Janówce w okręgu dolińskim, zmarł dnia 17. grudnia 1919 w 63. roku życia a w 42. roku służby;

Eljasz Diaczek stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Kurowicach w okręgu przemyślańskim, zmarł dnia 28. sierpnia 1919 w 38. roku życia a w 17. roku służby;

Józef Gawenda stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły w Strzelcach wielkich w okręgu brzeskim, zmarł dnia 18. stycznia b. r. w 37. roku życia a w 15. roku służby;

Albina Hauptowa stała nauczycielka szkoły 4-klasowej w Ułaszkowcach w okręgu czortkowskim, zmarła dnia 14. stycznia b. r. w 22. roku służby;

Antoni Inglot nauczyciel 2-klasowej szkoły w Gniewczynie w okręgu przeworskim zmarł dnia 9. lutego 1920 w 28. roku życia a w 9. roku służby;

Helena Jaroszówna stała nauczycielka 4-klasowej szkoły w Wysokiej w okręgu wadowickim, zmarła dnia 22. stycznia b. r. w 34. roku życia a w 13. roku służby;

Bazyli Kochalewicz stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Strzałkowcach w okręgu borszczowskim, zmarł dnia 16. grudnia 1919 w 46. roku służby;

ks. Władysław Kwiatkowski tymczasowy nauczyciel religii rzym. kat. 5-klasowej szkoły męskiej w Kosowie, zmarł dnia 21. stycznia b. r. w 32. roku życia a w 1. roku służby;

Grzegorz Małaniuk nauczyciel szkoły w Horocholinie w okręgu bohorodczańskim, zmarł dnia 6. stycznia b. r. w 32. roku życia a w 4. roku służby;

Karol Mikicki stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Wyszatycach w okręgu przemyskim, zmarł dnia 29. stycznia b. r. w 30. roku życia a w 11. roku służby;

Jan Mycko stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Siedliskach w okręgu bobreckim, zmarł dnia 11. lutego b. r. w 39. roku życia a w 14. roku służby;

Henryka Paleczkówna stała nauczycielka 4-klasowej szkoły w Rybarzowicach w okręgu bialskim, zmarła dnia 29. stycznia 1920 w 37. roku życia a w 11. roku służby;

Paweł Posacki stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły w Pobereżu w okręgu stanisławowskim, zmarł dnia 13. stycznia br. w 52. roku życia a w 31. roku służby;

Zofja Rogusowa nauczycielka 1-klasowej szkoły w Woli węgierskiej w okręgu jarosławskim, zmarła dnia 31. stycznia br. w 32. roku życia a w 14. roku służby;

Tomasz Steliga stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Muszkatowce w okręgu borszczowskim, zmarł dnia 2. stycznia br. w 59. roku życia a w 38. roku służby;

Paweł Świstun stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Baczowie w okręgu przemyślańskim, zmarł dnia 20. stycznia 1920 w 40. roku życia a w 20. roku służby:

Janina Wiąckówna tymczasowa nauczycielka 5-klasowej szkoły żeńskiej w Sokołowie w okręgu kolbuszowskim, zmarła dnia 17. lutego 1920 w 23. roku życia a w 3. roku służby.

Ś. p. Dr. Ludomił German.

Dnia 21. stycznia br. zmarł dr. **Ludomił German**, emerytowany krajowy inspektor szkół, b. poseł do Rady Państwa i na Sejm krajowy i b. Wiceprezydent austr. Izby Posłów w 68. roku życia.

Zgon ś. p. Ludomiła Germana, emerytowanego krajowego inspektora szkół średnich i byłego członka Rady szkolnej krajowej okrył ciężką żałobą także naszą instytucję. Wieloletnią wybitną pracą, niezwykłemi zdolnościami i potężną swą indywidualnością działał w Radzie szkolnej krajowej z prawdziwym i wielkim pożytkiem dla spraw wychowania i oświecenia publicznego. Dzięki jego inicjatywie Rada szkolna krajowa niejednokrotnie podjęła i wprowadziła w czyn zadania, których pomyślne rozwiązanie dźwigało polskie szkolnictwo w ciężkich chwilach krępującego obcego wpływu.

Z żalem rozstawała się Rada szkolna krajowa ze Zmarłym, gdy przechodził na szeroką arenę działalności politycznej, a żal ten równoważyło jedynie uczucie prawdziwego zadowolenia, że głos powszechny powołał go jako posła do Rady Państwa a później na Wiceprezydenta Izby Poselskiej do wielkich celów i że ta jego działalność była również wydatna, owocna i powszechnie uznawana.

Rada szkolna krajowa wysłała pismo kondolencyjne do Rodziny, wzięła gremialny udział w smutnym obrzędzie, złożyła hołd niewygasłej pamięci Zmarłego przemówieniem swego członka dr. Jahnera i zamiast wieńca na trumnę ofiarowała kwotę 1.000 koron do rąk „Białego Krzyża“ z przeznaczeniem dla polskiej młodzieży szkół średnich, służącej w Wojsku Polskiem.

Mowa wygłoszona na pogrzebie ś. p. dr. Ludomiła Germana imieniem Rady szkolnej krajowej przez dr. Alfreda Jahnera, krajowego inspektora szkół.

Wcześniej, niż tego złowrogie znaki kazały się obawiać, wyrok Boży zesłał cios bolesny na zacną Rodzinę i zabrał nam męża, który do niedawna w pełni sił i energji służył z pożytkiem Ojczyźnie, na wybitnem, odpowiedzialnem stanowisku.

Cios ten odczuwa głęboko Rada szkolna krajowa, świadoma, jak wiele powodów ma do wdzięcznej pamięci, nie może się rozstać z Tobą, drogi Ludomile, bez słów serdecznego pożegnania, gdy idziesz na wieczny dobrze zasłużony odpoczynek.

Gdy przed około trzydziestu laty, w chwili przełomowej naszego szkolnictwa ś. p. dr. Ludomił German jako młody profesor krakowski wstąpił w grono jej członków, zapał jego, poświęcenie dla sprawy, energia i zdolności wlały nowe życie w to ciało, praca twórcza organizacyjna zawrzała we wszystkich działach szkolnictwa.

Obowiązki inspektora, włożone na jego barki, pojmował nie w urzędowem tego słowa znaczeniu, lecz jako szczytne orędownictwo szkoły, młodzieży i nauczycielstwa. Torować drogę dla rozwoju szkoły, usuwać zapory i przeszkody, ochraniać od niebezpieczeństw, choćby z narażeniem własnej osoby, by młodzież i nauczyciel mogli z całym spokojem oddawać się pracy w duchu umiłowania ideałów naro-

dowych, z niewzruszoną wiarą w zmartwychwstanie Ojczyzny, — tak rozumiał ś. p. Ludomił obowiązki swego zawodu i spełniał je z poświęceniem w stosunku do młodzieży, niezapominając nigdy, że sam był niegdyś młodym, w stosunku do podwładnych pamiętając zawsze, że długie lata jadł twardy chleb nauczycielski, rozumiał jednych i drugich, przezacnym charakterem i niezwykle szczerym obejściem wszystkie serca sobie zjednywał.

W czasach, gdy niejednokrotnie rozdźwięk między wychowankami i wychowawcami głośnem echem rozlegał się po kraju, umiał zawsze swem słowem trafić do serca młodzieży, która w nim instynktownie odczuwała dobrego i szlachetnego człowieka, uspokoić swym wpływem wzburzone umysły a pośrednicząc z taktem i rozwagą, przywrócić na nowo harmonię.

Pracując w tym duchu przez prawie dwa dziesiątki lat w Radzie szkolnej krajowej, nie dał się wyprzedzić nikomu w twórczej inicjatywie, w wytrawnej radzie, ugruntowanej na bogatem doświadczeniu, celował niepospolitą zdolnością szybkiego orjentowania się i przyświecał wszystkim jako niedościgniony wzór w gorliwem spełnianiu obowiązków.

Obowiązki te wypełniał, kierując się nie martwymi przepisami ani wolą przełożonych. lecz obywatelskiem sumieniem; gwiazdą przewodnią była mu głęboka wiara w Boga i miłość Ojczyzny. W służbie tej okazał niejednokrotnie hart nieugięty i żadna siła nie zdołała go skłonić, by zboczył choćby na cal z tej drogi, którą mu głębokie wewnętrzne przekonanie iść nakazało.

Nie było ważniejszej sprawy w Radzie szkolnej krajowej, w którejby ś. p. dr. German nie brał wybitnego udziału. Szereg cennych podręczników dla szkół rozmaitego typu i rodzaju przechowa imię jego w dziejach wychowania dla potomności, liczne ankiety zawdzięczały jemu swoje zwołanie, instytucja konferencji dyrektorskich krajowych swoje powstanie, kursy praktycznego przygotowania kandydatów nauczycielskich w szkołach średnich swoją organizację, znakomitej współpracy szkoły ludowe i realne swój ustrój. Jako stały referent stanu szkół średnich w Radzie szkolnej krajowej i sprawozdawca Komisji sejmowej przyczynił się w znacznej mierze do postawienia szkolnictwa średniego na tej wyżynie, że obecnie może z łona swego kierownikami i nauczycielami zasilić odzyskane zabory. Ustępując już z Rady szkolnej krajowej zainicjował i wprowadził w życie Muzeum szkolne.

Na wszystkich tych pracach wycisnął swoje piętno, cechę wznoszącej się wysoko nad zwykły poziom osobistości, związał swe imię nierozłącznie z dziejami szkolnictwa naszej dzielnicy.

Nie wyczerpany tymi trudami znalazł siły i czas, by pracować na niwie literackiej, umiał zarówno oddać ducha i formę zamierzchłej epopei przeszłości, jak i bystrym umysłem i w wytwornej formie przedstawić zawiłe problemy utworów współczesnej literatury obcej i naszej.

Rozstawszy się z Radą szkolną krajową niespożyte swe siły i energję zwrócił ku innemu polu pracy publicznej. Wybrany posłem do Rady państwa, a następnie do Sejmu pracą i zdolnościami wysunął się na czoło reprezentacji naszej. Wśród prac parlamentarnych nie zerwał węzłów, które go ze szkołą łączyły. Kładąc między najważniejszemi i najżywotniejszemi sprawami w pierwszym rzędzie oświatę, jako

sprawozdawca Sejmowy przeprowadził z właściwą sobie wytrwałością i energją sprawę polepszenia bytu nauczycielstwa ludowego. Gdy wojna wybuchła, a młodzież starsza zamieniła książkę na oręż, młodsza zaś rozpierzchła się przed najazdem wroga po obczyźnie, był pierwszym, który zajął się losem tej rozprószonej rzeszy. Pierwsze wojenne egzamina dojrzałości odbywały się pod jego kierownictwem. W biurze prezydjalnem parlamentu wiedeńskiego, gdzie niejednokrotnie zbiegały się nici najważniejszych spraw politycznych, ś. p. Ludomił znajdywał zawsze czas dla studentów-żołnierzy, zawsze im gotów był służyć radą i czynem.

Nie danem mu było niestety podjąć pracę w odrodzonej Ojczyźnie. Jak Mojżesz, umierając na górze Nebo, oglądał ziemię obiecaną, której stopa jego nie miała się dotknąć, tak ś. p. Ludomił z łoża ciężkiej niemocy mógł tylko radosnem sercem powitać jutrzenkę lepszej doli narodu.

Praca była jego żywiołem, w niej znajdował ukojenie i pokrzepienie wśród srogich przeciwności losu, których mu życie nie szczędziło, które znosił bez szemrania, poddając się kornie woli Boga.

Żegnaj nam, drogi Towarzyszu pracy, pamięć Twa pozostanie zawsze żywa w naszych sercach, a rodzinie Twojej niech żal serdeczny, który odczuwamy wszyscy, tracąc w Tobie tak zasłużonego męża, choć w części będzie ulgą w ciężkim smutku.

Żegnaj nam, drogi Ludomile, niech ci lekką będzie ziemia, którą tak gorącem sercem ukochałeś!

Organizacja szkół.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 19. lutego b. r. l. 2570/II. nadał prywatnemu gimnazjum realnemu żeńskiemu im. H. Kaplińskiej w Krakowie prawo publiczności na dalsze trzy lata t. j. na lata szkolne 1919/20 do 1921/22, oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 10. lutego b. r. l. 2114/II. nadał prywatnemu gimnazjum żeńskiemu w Nowym Sączu prawo publiczności na lata szkolne 1919/20 i 1920/21 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność szkół państwowych.

Książki szkolne.

Rada szkolna krajowa zaliczyła w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich Małopolski, następujące książki, wydane nakładem K. S. Jakubowskiego w Lwowie:

1. Tadeusz Marjan Lewicki: Początki nauki języka łacińskiego, tom pierwszy z ilustracjami i jedną tablicą barwną. Wydanie czwarte. Lwów 1920. Cena egzemplarza 12 M 25 f.

2. B. Duchowicz i T. Wiśniowski: Wiadomości z chemji i mineralogji dla klas niższych szkół średnich. Z licznemi rycinami w tekscie i mapą minerałów pożytecznych w Polsce. Wydanie trzecie. Lwów 1920. Cena egzemp. 16 M 50 f.

3. Dr. Marjan Reiter: Czytania polskie, tom I. z 49 rysunkami Z. Ćwiklińskiego i Z. Wierciaka, z dwiema tablicami barwnemi Marjana Olszewskiego oraz trzema rysunkami Matejki i Grottgera na osobnych tablicach. Wydanie trzecie. Lwów 1919. Cena egzemplarza 13 M 50 f.

4. Dr. Marjan Reiter: Czytania polskie, tom II. z 88 rysunkami Władysława Jarockiego, Juljusza Kossaka, Marjana Olszewskiego i Władysława Rossowskiego, z rysunkiem Artura Grottgera na osobnej tablicy i z trzema tablicami barwnemi Stanisława Batowskiego i Marjana Olszewskiego. Wydanie trzecie. Lwów 1919. Cena egzemplarza 17 M 50 f.

5. Juljusz Ippold und Adolf Stylo: Deutsches Lesebuch für die oberen Klassen der polnischen Mittelschulen. I Teil. Vierte Auflage, bearbeitet von Julius Ippold. Mit drei Vollbildern, Lwów 1919. Cena egzemplarza 17 M 50 f.

6. Bronisław Duchowicz: Chemja nieorganiczna szkolna z rycinami w tekscie i jedną tablicą barwną. Lwów 1919. Cena egzemplarza 15 M 75 f.

7. Dr. Alfred Jahner: Deutsche Grammatik fur die polnischen Mittelschulen. Sechste Auflage. Lwów 1919. Cena egzemplarza 8 M 50 f.

Rada szkolna krajowa zaliczyla książkę p. t.: „Латинські вправи для першоі кляси. Після третого польського виданя Францїшка Прухницкого зладив Іляріон Огоновський. Трете справлене виданє. У Львові 1920. Накладом Українського Педаґоґічного Товариства“ w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich. Cena egzemplarza broszurowanego: 10 K.

Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t., „Середний катехизм християнсько-католицької релїґії одобрений для шкільноі молодежи Преосьвященим гр. кат. галицьким Ординаріятом. У Львові 1919. Накладом Українского Педаґоґічного Товариства“ w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich. Cena egzemplarza broszurowanego 10 K.

Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t.: „Ґеометрія для першої кляси середних шкіл за німецьким підручником Проф. Р. Суппанчіча зладив Проф. Іван Сїтницький. Друге виданє. У Львові 1920. Накладом Українського Педаґоґічного Товариства“ w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich. Cena egzemplarza broszurowanego 5 K.

Rada szkolna krajowa poleca do użytku nauczycieli szkół ćwiczeń przy seminarjach nauczycielskich jakoteż kierowniczek ogródków freblowskich i ochronek dla dzieci dziełka H. Bayera i F. Wintera w tłumaczeniu M. Germanównej p. t.: „Gimnastyka dla małych dzieci. Zachęta dla rodziców, wychowawców i wszystkich

przyjaciół zdrowej i żwawej młodzieży do fizycznego wychowania dzieci przed wejściem do szkoły. Z 62 rycinami w tekscie. Lwów. Nakładem księgarni B. Połonieckiego.

Rada szkolna krajowa reskryptem z dnia 20. lutego 1920 l. 3315/IV zezwoliła na podwyższenie cen następujących książek wydanych nakładem K. S. Jakubowskiego we Lwowie:

	Cena dotychczasowa w koronach	Cena obecna w markach
Bykowski: Wskazówki do zajęć praktycznych z dziedziny zootonomji	3 K — h	2 M 80 f
Duchowicz: Chemja dla wyższych klas gimnazjalnych	6 „ 50 „	7 „ — „
Gayczak: Deutsches Lesebuch für Mädchenschulen II.	14 „ — „	14 „ 50 „
German-Petelenz Gayczak, Ćwiczenia niemieckie I.	14 „ — „	14 „ 50 „
German-Petelenz-Gayczak, Ćwiczenia niemieckie II.	14 „ — „	14 „ 50 „
German-Petelenz-Gayczak, Ćwiczenia niemieckie III.	14 „ — „	14 „ 50 „
German-Petelenz-Gayczak, Ćwiczenia niemieckie IV.	14 „ — „	14 „ 50 „
Ippoldt u. Styllo, Deutsches Lesebuch, II.	17 „ 50 „	16 „ 50 „
Jamrógiewicz-Strutyński: Geometrja poglądowa, stopień niższy	12 „ — „	11 „ — „
Kistryn: Polska korespondencja handlowa	25 „ — „	26 „ — „
Kokorudz-Konarski: Gramatyka języka ruskiego dla Polaków	10 „ — „	9 „ 50 „
Krajewski: Czytania łacińskie	17 „ — „	17 „ 50 „
Kudelka: Wiadomości z botaniki	20 „ — „	26 „ — „
Lewicki: Początki nauki języka łacińskiego II.	13 „ 50 „	13 „ 75 „
Nusbaum-Wiśniowski: Wiadomości z zoologji	17 „ 50 „	17 „ — „
Reiter: Czytania polskie, T. III.	17 „ — „	15 „ 50 „
Siwak: Geografia	11 „ 50 „	10 „ 50 „
Winkowski-Taborski: Ćwiczenia greckie	11 „ — „	12 „ 25 „
Wiśniowski: Zasady mineralogji i geologji	9 „ 50 „	10 „ — „
Żłobicki: Wiadomości z fizyki	14 „ 50 „	15 „ 50 „

Konkursa.

L. 120/pr.

W niedalekiej przyszłości będzie na terytorjum Małopolski do obsadzenia większa liczba posad inspektorów szkolnych okręgowych.

Sprawa polepszenia ich bytu przez podwyższenie poborów służbowych, tudzież sprawa podniesienia stanowiska inspektorów i ich znaczenia jest w pełnym toku.

Przy wyborze kandydatów na stanowisko inspektorów szkolnych okręgowych będą brane w rachubę nietylko studja naukowe ale także dotychczasowa praca w zawodzie i działalność społeczno-kulturalna.

Rada szkolna krajowa wzywa tych wszystkich, którzy czują się na siłach, że sprostają zadaniom, aby wnosili udokumentowane podania z wypełnionemi tabe-

łami kwalifikacyjnemi do Rady szkolnej krajowej za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy w terminie do końca kwietnia 1920.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1920.

L. 3.094/IV.

Celem obsadzenia posady nauczyciela religji rzymsko-katolickiej w państwowem gimnazjum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu ogłasza się niniejszem konkurs

Do posady tej przywiązane są pobory nauczyciela w IX. klasie rangi po myśli obowiązujących ustaw.

Podania zaopatrzone w dokumenty i dokładnie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem przełożonych Dyrekcyj do dnia 20. marca 1920 roku.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 19. lutego 1920.

L. 2638/IV.

Celem obsadzenia posady nauczyciela religji rzymsko-katolickiej w gimnazjum państwowem w Buczaczu ogłasza się niniejszem konkurs.

Do posady tej przywiązane są pobory nauczyciela w IX. klasie rangi po myśli obowiązujących ustaw.

Podania należy wnosić do Rady szkolnej krajowej za pośrednictwem przełożonej władzy najpóźniej do dnia 15. kwietnia 1920.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 23. lutego 1920.

L. 262.

Rada szkolna okręgowa w Samborze ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę dyrektora 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną im. Jagiełły w Samborze. Kandydaci winni wykazać się kwalifikacją do szkół wydziałowych.

2. Na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Łące.

3. Na posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Łanowicach i w Sielcu. Proboszczowi obrządku rzym. kat. w Łanowicach przysługuje prawo prezenty na posadę w Łanowicach.

4. Na posady nauczycieli w szkole 4-klasowej w Sąsiadowicach i w 2-klasowych szkołach w Kalinowie, Lutowiskach i Stupnicy.

5. Na posady nauczycieli w 1-klasowych szkołach w Czerchawie, Kornicach, Kotowani, Łopusznie, Manastercu, Mokrzanach, Olszaniku-wsi, Olszaniku-kolonii. Ortynicach, Rajtarowicach i Siekierczycach.

W szkołach w Samborze, Łanowicach, Olszaniku jest język wykładowy polski w Kalinowie niemiecki, w innych ruski.

Udokumentowane podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej okręgowej w Samborze w terminie do końca maja 1920.

Sambor, dnia 6. lutego 1920.

L. 392.

Rada szkolna okręgowa w Przemyślu ogłasza niniejszem konkurs celem tymczasowego obsadzenia posady nauczyciela religji mojżeszowej w 4-klasowej szkole ludowej męskiej im. Stanisława Konarskiego w Przemyślu z obowiązkiem udzielania nauki religji w 4-klasowej szkole ludowej żeńskiej im. Stanisława Konarskiego w Przemyślu.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić zaraz za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej w Przemyślu.

Przemyśl, dnia 11. lutego 1920.

L. 408.

Rada szkolna okręgowa w Brzesku ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczycielki 6-klasowej szkoły żeńskiej w Brzesku.
2. Na posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Gnojniku, Maszkienicach, Porębie spytkowskiej, Zawadzie uszewskiej, Jurkowie, Zamłyniu i Wytrzyszczce.
3. Na posady nauczycieli w szkołach 1-klasowych w Rajsku i Piaskach-Drużkowie.

Pierwszeństwo w uzyskaniu stałej posady nauczycielki w szkole 6-klasowej żeńskiej w Brzesku będą miały kompetentki z egzaminem wydziałowym z III. grupy.

Podania należycie ostemplowane i udokumentowane o każdą posadę z osobna należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do tutejszej Rady szkolnej okręgowej najpóźniej do końca maja 1920.

Prócz posad stałych jest kilka posad tymczasowych nauczycieli (lek) zaraz do obsadzenia.

Brzesko, dnia 1. lutego 1920.

L. 200.

Rada szkolna okręgowa w Rohatynie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczycielki kierującej względnie nauczyciela kierującego 6-klasowej szkoły żeńskiej w Rohatynie. Wymagany egzamin do szkół wydziałowych.
2. Na posadę nauczyciela religji rzym. kat. i gr. kat. w 6-klasowej szkole męskiej w Rohatynie z obowiązkiem udzielania nauki religji także w 6-klasowej szkole żeńskiej w Rohatynie.
3. Na dwie posady nauczycieli w 6 klasowej szkole męskiej w Rohatynie dla kandydatów z egzaminem wydziałowym z grupy II. lub III.
4. Na posadę nauczyciela kierującego 5-kl. szkoły mieszanej w Bursztynie.
5. Na dwie posady nauczycieli w 5-klasowej szkole mieszanej w Bursztynie dla kandydatów z egzaminem wydziałowym z I., II. lub III. grupy.

6. Na posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Czerczu, Dubryniowie, Konkolnikach. Lipicy dolnej, Lipicy górnej, Sarnkach górnych i Załużu.

7. Na posadę nauczyciela (lki) w 2-klasowej szkole w Załużu.

8. Na posady nauczycieli w 1-klasowych szkołach w Chochoniowie, Herbutowie, Hrehorowie, Kleszczównie, Kuniczach, Kuropatnikach, Łuczyńcach, Nastaszczynie, Podwiniu, Pomoniętach, Potoku, Rudzie, Świstelnikach, Tenetnikach, Wyspie i Zagórzu konkolnickiem.

W szkołach w Konkolnikach, Bursztynie, Rohatynie i Zagórzu konkolnickiem językiem wykładowym jest język polski, we wszystkich innych ruski.

O posady nauczycieli religji mogą kompetować kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którym w razie zamianowania nie wolno będzie pełnić obowiązków duszpasterskich.

Podania udokumentowane, zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną i wykaz lat służby przedetatowej, należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej okręgowej w Rohatynie w terminie do końca maja b. r.

Z Rady szkolnej okręgowej.

Rohatyn, dnia 27. stycznia 1920.

L. 208.

Rada szkolna okręgowa w Wadowicach ogłasza niniejszem konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1. Na posady nauczycieli kierujących w 2-klasowych szkołach w Leńczach i Jaśkowicach.

2. Na posady nauczycieli (lek) w 4-klasowych szkołach w Izdebniku i w Wysokiej, tudzież w 2-klasowej szkole w Leńczach.

Podania udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej okręgowej w Wadowicach w terminie do końca maja b. r.

Z Rady szkolnej okręgowej.

Wadowice, dnia 28. stycznia 1920.

L. 39.

Rada szkolna okręgowa w Bohorodczanach ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela 5-klasowej szkoły męskiej w Bohorodczanach.

2. Na posadę nauczyciela religji izraelickiej w tejże samej szkole z obowiązkiem udzielania tej nauki i w 5-klasowej żeńskiej szkole w Bohorodczanach.

3. Na posadę nauczyciela szkoły 5-klasowej w Łyścu. Pierwszeństwo zastrzega się dla nauczyciela z egzaminem wydziałowym.

4. Na posadę nauczyciela szkoły 4-klasowej w Lachowcach.

5. Na posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Grabowcu i Iwanikówce.

6. Na posady nauczycieli (lek) 2-klasowych szkół w Porohach, Rakowcu i Jabłonce.

7. Na posady nauczycieli 1-klasowych szkół w Lesiówce, Markowej, Staruni, Stebniku, Żurakach i Maniawie.

W szkołach pod 1. 2. 3. jest język wykładowy polski, w innych ruski, a język polski przedmiotem obowiązkowym.

Podania udokumentowane wnosić należy do Rady szkolnej okręgowej w Bohorodczanach do końca maja b. r.

Nadto jest w okręgu szkolnym bohorodczańskim do obsadzenia kilkanaście posad nauczycieli (lek) tymczasowych.

Reflektuje się tylko na siły ukwalifikowane.

Bohorodczany, dnia 23. stycznia 1920.

L. 1354/19.

Rada szkolna okręgowa w Śniatynie ogłasza niniejszem konkurs na następujące posady celem stałego ich obsadzenia:

Na posadę nauczyciela 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej w Śniatynie dla przedmiotów objętych II. grupą.

Na posadę nauczyciela 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej w Śniatynie dla przedmiotów objętych I. grupą.

Na posadę nauczycielki 4-klasowej szkoły powszechnej żeńskiej połączonej z wydziałową w Śniatynie; kandydatki z egzaminem wydziałowym będą miały pierwszeństwo.

Na posadę nauczyciela kierującego i dwie posady nauczycieli (ek) 5-klasowej szkoły mieszanej w Zabłotowie; kompetenci z egzaminem wydziałowym będą mieli pierwszeństwo.

Na posady nauczycieli (ek) w 4-klasowych szkołach w Dżurowie, Karłowie, Stecowej i Wołczkowcach.

Na posadę nauczyciela (ki) 2-klasowej szkoły w Rożnowie.

Na posady nauczycieli 1-klasowych szkół w Albinówce, Kielichowie, Trójcy, Załuczu i Zebranówce.

W szkołach w Śniatynie, Zabłotowie i w Trójcy jest język wykładowy polski, w innych ruski.

Podania udokumentowane, zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną i wykaz lat służby przedetatowej należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej okręgowej w Śniatynie najpóźniej do końca maja 1920.

Kompetujący o kilka posad będących na konkursie winni wnieść o każdą posadę osobne podanie i dołączyć tabelę kwalifikacyjną.

Z Rady szkolnej okręgowej.

W Śniatynie, dnia 29. stycznia 1920.

L. 406.

Rada szkolna okręgowa w Chrzanowie ogłasza niniejszem konkurs, celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na trzy posady nauczycieli 6-klasowej szkoły męskiej w Jaworznie.
2. Na trzy posady nauczycieli (lek) 5-klasowej szkoły mieszanej w Szczakowej „Piasek“.
3. Na posadę nauczyciela 4-klasowej szkoły męskiej w Jaworznie „na Pechniku“.
4. Na posadę nauczycielki 4-klasowej szkoły żeńskiej w Jaworznie „na Pechniku“.

5. Na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Grojcu.

6. Na posady nauczycieli (lek) 4-klasowych szkół w Byczynie, Chełmku, Kwaczale, Zalasiu, Ciężkowicach, Porębie-Żegoty, Szczakowej-Wsi, Libiążu Małym i w Dąbrowej.

7. Na posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Gromcu, Miękinie, Nowojowej Górze, Siedlcu i Zagórzu.

8. Na posady nauczycieli (lek) 2-klasowych szkół w Gorzowie, Płokach i w Zagórzu.

9. Na posady nauczycieli 1-klasowych szkół w Czyżówce, Dulowej, Byczynie ad Jęziorki, Psarach i w Sance.

Kompetenci (ki) o posady pod 1, 2 posiadający egzamin wydziałowy z grupy I. II. lub III. będą mieli pierwszeństwo.

Podania należycie udokumentowane i ostemplowane o każdą posadę z osobna należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej w Chrzanowie do końca maja 1920.

Z Rady szkolnej okręgowej.

W Chrzanowie, dnia 4. lutego 1920.

L. 197.

Rada szkolna okręgowa w Gorlicach ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Kobylance.

2. Na posadę nauczycielki 2-klasowej szkoły w Strzeszynie.

W obu wyżej wymienionych szkołach jest język wykładowy polski.

Podania należycie udokumentowane i ostemplowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej w Gorlicach w terminie do końca maja b. r.

Z Rady szkolnej okręgowej.

Gorlice, dnia 16. lutego 1920.

Ogłoszenia.

Egzamin kwalifikacyjny dla nauczycieli (lek) szkół ludowych pospolitych przed Komisją egzaminacyjną w Buczaczu rozpocznie się częścią piśm. dnia 26. kwietnia b. r. w szkole wydziałowej żeńskiej.

Udokumentowane należycie podania wnosić należy za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy do Komisji egzaminacyjnej.

L. 92.

Rada szkolna okręgowa w Zbarażu wzywa wszystkich nauczycieli z powiatu zbaraskiego, którzy pełnią służbę wojskową, by w możliwie najkrótszym czasie podali dokładne swe adresy z oznaczeniem stopnia wojskowego (oficerskiego).

Zbaraż, dnia 6. lutego 1920.

Wezwanie.

L. 39.

Rada szkolna okręgowa w Bohorodczanach wzywa Leę Biberównę tymczasową nauczycielkę szkoły w Markowej, Rozalię Epsteinównę stałą nauczycielkę szkoły 4-klasowej w Sołotwinie, Janinę Fidererową tymczasową nauczycielkę szkoły w Rosulnie, aby zgłosiły się w nieprzekraczalnym terminie do 14 dni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania w Dzienniku urzędowym, do objęcia swych obowiązków na wyznaczonych stanowiskach służbowych pod zagrożeniem, że w razie niezgłoszenia się w wyznaczonym terminie będą uważane jako dobrowolnie zrzekające się zajmowanych posad nauczycielskich.

Z Rady szkolnej okręgowej.

W Bohorodczanach, dnia 14. stycznia 1920.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.
Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12,
pod zarządem Józefa Ziembińskiego.